



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||  
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In  
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

**Puente, Luis de la**

**Coloniæ Agrippinæ, 1625**

§. 2. Qualis esse debeat Confessarius.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39652**

aduenientes mox ad Christum allidere, & Sacerdotibus Domini manifestare. In his tribus consilijs summa consistit totius perfectionis vitæ spiritualis. ideoque merito ea hic coniunxi.

§. 2. *Qualis esse debeat Confessarius.*

EX dictis facile conijci potest, quanti referat bonum eligere Confessarium, *scientia, & conscientia*, ut dicitur, sapientem & sanctum. Nam licet in alijs Sacramentis non multum noceat suscipienti, quod eorum minister ignarus sit, aut improbus; modò veram formam & materiam nouerit, in quibus eorù essentia consistit: In Sacramento tamen poenitentiae, quod fit in forma iudicij, plurimum refert, iudicem esse sapientem & rectum: *sapientem*, ut causas nouerit iudicandas, & peccatorum grauitatem cum omnibus circumstantijs *rectum*, ne humanis respectibus, aut temporalibus lucris flectatur: & ne passione aliqua aut inordinato affectu excæcatus, licere iudicet, quod non licet; aut contra: aut absolutionem tribuat indigno, ex quo facile proueniet vtriusque damnatio: nam *a si cæcus cæco ducatum præstet, ambo in foveam cadent.* Nam Confessarius peribit ob malè præstitum officium; & poenitens remanet in suo peccato, ob defectum dispositionis ad Absolutionem recipiendam. Et qui existimat se absolutum, in maiori versatur periculo: quia non aget de nouo remedio querendo.

PLVRIMUM præterea refert, eum esse sapientem, sanctum, strenuum & expertum. non enim eius officium finitur absolutione peccatorum: sed debet etiam esse Magister & Dux animarum; & Medicus infirmitatum internarum, quæ ex peccatis oriuntur: debet nosse remedia cõuenientia applicare: cautus esse in reprehendendo, in poenitentijs iniungendis, in bonorum operum exercitijs consulendis; & rebus alijs, de quibus mox dicemus. Ad quæ omnia multum iuuant, scientia, virtus, & experientia. Et quamuis DEVS prouidentia sua, Cõfessarij & Magistri spiritualis defectus suppleat, quando prudenter, & bona intentione eligitur: quia sufficiens & aptus existimatur: si tamen negligenter, nullaque ratione habita, an sit aptus nec ne? aut certè studio is eligatur: qui blandiri nouerit, & auribus seruire; seque tuo palato accommodare. non erit mirum, si DEVS permittat, eum decipi, teq; decipere: quæ admodum per Ezechielem Prophetam minatus est: *b Homo de domo Israel, qui posuerit immundicias suas in corde suo, & venerit ad Prophetam interrogans per eum me, cupiens per eum voluntatem meam cognoscere: ego Dominus respondebo ei in multitudine immundiciarum suarum, permittens Prophetam errare, & illum decipere. & iuxta iniquitatem interrogantis sic iniquitas Prophetæ erit: c & si populus parietem ex crudis lateribus adificat, Prophetæ vero limit eum luto absque paleis, ego imbrẽ inundantem & prægrandes lapides dabo desuper irruentes, ut cadat: & complebo indignationem meam in pariete, & in eo quo limit eum*

absque

Confessari-  
us sapiens  
sit & rectus.

a Mat. 15. 14  
Luc. 6. 39.

Confessarij  
delectus.

b Ezech. 14  
4. 9.

c Ezech. 13  
o.  
S. Greg. 18.  
Moral. c. 14.

*absque temperamento.* Quamobrem, si parietem ex crudis lateribus extruxisti, dans locum peccatis ob lucra terrena: ne quærito Confessarium, qui lutum obducatur, occultetur, aut approbet; nec Prophetam, qui voluntatem diuinam flectere nitatur, & incuruare: vt voluntati tuæ illam accommodet. Nam permittet DEVS te inuenire talem Prophetam, qualem quæris: sed id fiet cum manifesto tuo detrimento. quia mittet DEVS super te imbres graues, & lapides prægrandes tentationum & calamitatum, quibus omnia tua consilia dissiperet; & bona, quæ sperabas destruat: & finis fortè erit tua damnatio. Quære itaque Confessarium, & Prophetam facultatibus illis ornatù, quas supra retulimus, qui possit ac nouerit cum dexteritate vt clauibus, quas à Deo habet; fortiq; sit animo ac imperterrito ad percutiendum cor tuum semel & iterum virga sua. vt quemadmodum Moyse aquam viam ex duro lapide eliciat; magnaq; constantia ac vigilantia sapius circumbeat, muros tuæ conscientia, tantaq; fortitudine buccina clangat, vt eos deiciat; & hostes in eo latentes prodire faciat, & animum tibi ad pugnam contra eos addat, proba (inquit Origenes) prius medicum, cui debeas causam languoris & peccata tua exponere; qui sciat infirmari cum infirmante, & flere, cum flente; qui condolendi, & compatiendi nouerit disciplinam: sitq; adeò eruditus, & misericors; vt, si quid consilij dederit, facias, & sequaris: vt sanus euadas. Elige (ait Sanctus Basilius) virum virtutis exemplaris, magnæ scientiæ, virum integrum, relaxationis hostem, ab omni avaritia alienum, negotijs secularibus non se immiscens, ad animæ tuæ bonum procurandum propensum: quem lucrum non flectat, qui inani gloria non euanescat, qui ambitione nõ trahatur, cui nihil sit præstantius honore Dei: cuius causâ vultum potentis non metuat, nec in vno puncto suo desit officio. Et cum Confessarius debeat simul esse cõsiliarius, elige (ait Sanctus Ambrosius) virum, qui virtute & scientia te eminenter excedat; noueritq; præsentibus periculis occurrere, futura præuenere, de imminentibus admonere, dubia & argumenta tua soluere, & in tempore remedia adhibere: nec solum consilio sed etiam industriâ te iuuare: ac denique talem, de quo possis dicere: si mala mihi euenerint, per illum sustineo: sequor enim benè consulentem: & confido in Deo, me non erraturum, si eius consilium sequar. & si quando, vt potè homo, ex inaduertentia contingat errare: DEVS eius errorem conuertet mihi in salutem. quia Iudex est misericors, qui, cum instituerit Confessionis tribunal, non id fecit, vt nos illaquearet: sed vt solueret: ac propterea ad ipsum spectat reparare errores, in quos fideles eius ministri sana intentione inciderint.

Ex his intelligitur plurimum referre, vt semper sit idè Confessarius: nec ad singulas Confessiones nouus quærat. Nam si cupidi salutis corporis volunt

*Tract. 2. c. 9.*

*Homil. 2. in  
Psal. 37.*

*Serm. de  
Abdica se-  
culi Colum.  
3.*

*Lib. 1. Offic.  
cap. 8.*

volunt semper eundem corporis Medicum in suis morbis adhibere: quia ille optimè nouit ipsorum complexionem: quanto magis erit consonum rationi, si de animæ tuæ salute sis sollicitus, semper habere eundem spiritualem Medicum, qui propensiones tuas, & vulnerum radices perspectas habeat: ac proinde rectius aptiusque remedium adhibeat. Et si Confessarius debet simul esse consiliarius, etiam expedit, semper esse eundem, minori enim tuo & suo labore tibi consulere poterit: eò enim respexit Ecclesiasticus, cum dixit *d Et si multi pacifici sint tibi & amici: consiliarius tamen tibi unus sit de mille*: ut scilicet vnum habeas stabilem, cum quo omnia tua conferas, & cuius sequaris ductum, qui & sit electus ex mille. nam semper quod pretiosum, est rarum: ac propterea debes illum non mutare, si tuo desiderio votisque conformem inueneris. fortè enim tam aptum alium non inuenies. Præterea: si confessarius idem sit semper, cum maiori prudentia præscribere tibi poterit: quàm frequenter, tuis rebus ita exigentibus, accedendum tibi sit ad hoc Sacramentum: & tempore monere, si fortè ex ignauia id facere omittas; & reprehendere tarditatem tuam, recidiam & similes alios defectus: & animare, ut in bonis exercitijs progressum facias. aliisque officia præstare Ducis & Magistri spiritus propria, quæ superius indicata fuerunt.

Est tamen & illud meritò obseruandum: (quod etiam in eodem loco insinuauimus) ut cum huiusmodi confessarium fueris nactus, postquam tua peccata ei aperueris: offeras te generosa quadam ac resignata voluntate, ad præstandum quicquid ille iniunxerit, & in bonum animæ tuæ constituerit, etiam si arduum ac, difficile videatur: persuadens tibi, talem Confessarium nihil iniuncturum, nisi prudenter, & quod iustum sit. Quare feruentianimo dices ei, quod Saulus Deo in sua conuersione: *e Domine quid me vis facere?* statue, quod uoueris: paratus enim sum, quicquid constitueris, exequi. Non debes (ait S. Bernardus) esse sicut aliqui, uoluntatis suæ nimis tenaces: qui desiderant audire à Confessario, quod Christus D. N. dixit cuidam cæco: *quid vis ut faciam tibi?* ut scilicet ipse Confessarius accommodet se in ijs, quæ officij sui sunt, uoluntati & palato pœnitentis. Quemadmodum superbus Naaman, profectus ad Prophetam Eliseum, ut curaretur à lepra, existimabat, Prophetam ad ipsum exiturum, ac dicturum: quomodo vis, ut te curem: se uerò responsurum: hoc uolo, ut *g manu tua tangas locum lepræ, & sic uer.* Prophetam autem ex Dei reuelatione cognoscens exiguam Naaman resignationem, nec expedire, ea ratione ipsum sanari: non eam adhibuit, sed præscripsit alteram, iussitque, *lauari septies in Iordane.* Ut ex hoc intelligas: cum ad confessarium accedis, ut à culpis & inordinatis affectionibus cures: non debere te desiderare, ut ille tibi dicat: *quid vis, ut faciam*

Confessarius  
rei. nendus  
quia Medi-  
cus & consi-  
liarius.

d Eccl. 6, 6.

Et Exactor  
paris.

Tract. c. 29.

Pœnitens sit  
resignatus.

e Actu. 9, 6.  
Serm. de  
conuers. S.  
Pauli,  
Luca 18, 41

4. Reg. 5, 11

tibi. si enim verus ille est Dei Propheta, quemadmodum fuit Elifeus, animæ tuæ bonum desiderans, dicet quod magis tibi expedit: etiamsi arduum sit, ac doleat. alioquin periculo te exponis, quemadmodum Naaman, remanendi in tua lepra, contemnendo Confessoris tui iudicium & præscriptum, utpote iudicio tuo contrarium. Quod si quando prudens Confessarius imbecillitatis tuæ rationem habendam iudicet, ideoque iudicio tuo se accommodet, ac dicat: *quid vis ut faciam tibi?* quam vis pœnitentiam tibi præscribi? qua via vis deduci? debes potius te humiliare, & de tua imbecillitate erubescere: & in feruore spiritus respondere ei: non veni huc, ut fiat quod ego volo; sed quod mihi præscribetur, & Deus de me voluerit, illud sequar & amplectar.

## CAPVT IX.

*HVMILITER ET SINE EXCVSATIONIBVS AUDIENDAM ESSE CONFESSARIJ CORREPTIONEM; & CUIVSQVE AMICI, QUI EX CHARITATE DE NOSTRIS DEFECTIBVS NOS ADMONET.*



**P** R I M V M, in quo pœnitens reuerentiam erga suum Confessarium & subiectionem ostendere debet, illud est: ut postquam sua peccata aperuerit, humiliter & in silentio reprehensiones & monita Confessarij audiat, iuxta consilium Ecclesiastici dicentis: *a audi tacens: & pro reuerentia & humilitate, quam in hoc ostendis, accedet tibi bona gratia.* Quæ enim gratia melior ea, quæ in hoc Sacramento communicatur, valdeq; excellenter obtinetur, cum Confessarij admonitio & correptio humiliter auditur? Sed quoniam hæc reuerentia, animique demissio erga Confessarium non est soli confessioni adstricta; est verò maximi momenti ad Christianam perfectionem consequendam, de ea nunc in tota sua latitudine & extensione agemus.

**P R Æ M I T T I M V S** tamen hoc fundamentum: quoniam sacramentalis Confessio propriè non nisi eas culpas complectitur, quas pœnitens agnoscit, & emendare desiderat: præter quas tamen alias habet sibi ignotas, aut quas emendare non curat: necessariam fuisse *correptionem fraternam*: cuius finis est, proximū cum prudentia & charitate de his defectibus admonere, ut se emendet: iuxta admirandum illud Ecclesiastici consilium: *b corripe amicum, ne forte non intellexerit, se peccasse, & dicat: non feci; aut, si intellexerit, & fecerit: ne iterum addat facere. Corripe amicum: sapè enim sit commissio, & delinquitur.* Vera autem amicitia ostenditur: dum is corripitur ob malè acta

*a Eccl. 32. 9.*

*Fraterna correptio.*

*b Eccl. 19. 13.*